

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 58.

Anden Session.

22de Møde.

Torsdagen den 7de November.

(Forts.)

Tsberning (forts.): Før man er kommet saavidt, vil man ikke kunne skaffe sig Oplysninger om denne Art Gjenstande, hvorom den speculative Undersøgelse og Theorie hidtildags har sagt endnu mindre end om de fleste andre empiriske Gjenstande, hvor man kun vil kunne see om en Række af Foretagender af den Art og udført i saa og saa lang Tid har frembragt nogen Virkning eller ikke. Naar derfor den ærede Minister synes at ville udsætte enhver Bestemmelse og ethvert Forslag om denne Sag, saa troer jeg ikke, at vi skulle give ham nogen Understøttelse i den Henseende, og for at forhindre, at der ikke bliver slaaet ind paa den af ham antydede Vej, bør vi, naar Finansloven kommer for, stryge den Sum, som var foreslaaet til en saadan Reise. Dette troer jeg, er den rette Vej at betrede. Naar vi derimod først faae forelagt en Lov om den administrative Deel af den Sag, og der saa bliver forlangt et Rejsestipendium til en Mand, for at undersøge den tekniske Deel af Sagen, saa er det kommet til det rigtige Standpunkt og saa er det det rigtige Tidspunkt til at overveie, om vi ikke ogsaa skulle give Midlerne dertil.

Indenrigsministeren: Det er dog vist en Ting, der er overmaade tvivlsom, om man skal ordne en Sags Administration, medens man endnu erkjender, at man ikke er Herre over Sagens tekniske Side, og det er jo netop af mig fremhævet, og ogsaa af den ærede Taler, som nu satte sig, indrømmet, at man har meget væsentlige tekniske Tvivl. Det er ligeledes af mig fremhævet, at den Mand, om hvem der her er Spørgsmaal, har vliift megen Tank-

somhed og Opfindsomhed i sine Forslag, men at han dog selv ved at udtale disse Forslag idelig paaderaaber sig fremmede Skrifter, uagtet der ikke er mange om denne Gjenstand, og af hvilke flere ere ældre, og han trænger altsaa, for at disse Forslag kunne faae nogen practisk Betydning, til at see Gjenstandene paa de Steder, hvor de Foranstaltninger, som han selv tildeels kjender af Literaturen, ere bragte til Udførelse; det er naturligt, at dette bedre kan fyldestgøres ved et noget længere end ved et noget kortere Ophold, men jeg troer dog, som jo ogsaa den ærede Taler selv indrømmede, at der er al Grund til at antage, at en saadan Reise vil kunne afkoste ikke liden Nytte med Hensyn til de tekniske Spørgsmaal, der foreligge, og inden hvis Besvarelse man ikke kan have nogen klar Forestilling, om hvad der kan gjøres i denne Sag.

H. Sørensen: Det, der forekommer mig at være af største Vigtighed ved denne Sags Befordring, det er, at erfarne Mænds Vidnesbyrd og Forslag angaaende Klitvæsenets Forbedring blive indhentede. Jeg har talt med adskillige erfarne Mænd i flere Klit-Sogne, som bevidne, at for en Tiendebeel af en saa betydelig Sum af Kræfter, som anvendes til dette Høveri, kan et 10 Gange større og bedre Arbejde forrettes, naar de havde Selvmyndighed til at skaffe det forrettet ved overalt i Klit-sognene at arbejde i rette Tid. Naar vi tage Hensyn til, at Marhals Plantning virkelig har frembragt en imod Sandflugt saa overordentlig stor Beskyttelse og Gavn paa ikke saa Steder, saa er det en Sag af den Vigtighed, at man ikke alene maa ønske den udviklet og beskyttet, men ogsaa anvendt der, hvor den ikke før havde været anvendt. Marhals Plantning er dog det eneste sikke Middel, man endnu har havt, og man har endogsaa seet, at